

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou se sídlem Krátký lán 138/8, Praha 6, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. 21027-2/2023-900000-317, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2023, č. j. 39 Af 1/2023-31,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2023, č. j. 39 Af 1/2023-31, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. 21027-2/2023-900000-317, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši **31 800 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Tato věc se týká posouzení včasnosti odvolání podaného ve správním řízení. Celní úřad pro Středočeský kraj doručil žalobci prvostupňové rozhodnutí dne 20. 3. 2023. Dne 2. 4. 2023 obdržel celní úřad e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu blanketní odvolání žalobce. Dne 11. 4. 2023 bylo celnímu úřadu doručeno totéž odvolání z datové

schránky třetí osoby (R. J.). Dne 12. 4. 2023 pak stejné odvolání celnímu úřadu zaslal i žalobce ze své datové schránky podnikající fyzické osoby.

[2] Žalovaný zamítl odvolání žalobce jako opožděné. Uvedl, že odvolání podané e-mailem dne 2. 4. 2023 byl žalobce povinen podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, do pěti dnů i bez výzvy doplnit v předepsané formě, což však neučinil, a proto se k němu nepřihlíží. Podání ze dne 11. 4. 2023 nesvědčila zákonná fikce podpisu, neboť nešlo o podání činěné majitelem datové schránky. Nedostatek podpisu žalobce sám odstranil další den podáním ze své datové schránky, čímž se u celního úřadu zformovalo řádné odvolání podané dne 11. 4. 2023, které však bylo opožděné.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Praze, který žalobu zamítl. Neshledal, že by rozhodnutí žalovaného bylo nesrozumitelné, a ztotožnil se se závěrem o opožděnosti odvolání. Podání ze dne 11. 4. 2023 nebylo způsobilé doplnit odvolání podané e-mailem, neboť mu nesvědčila fikce elektronického podpisu pro žalobce ani pro R. J. I toto podání proto trpělo vadou formy ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Zároveň podání ze dne 11. 4. 2023 podle krajského soudu neobsahuje ani náznak toho, že by žalobce někdo zastupoval. Žalovaný jej proto nemusel vyzývat k předložení plné moci pro R. J.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a další podání

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti vznáší právní otázku, zda v případě, kdy třetí osoba podá ze své datové schránky za účastníka řízení podání, aniž by se v něm výslovně označila za zmocněnce, je namístě k takovému podání nepřihlížet z důvodu nedostatku jeho formy, nebo je nejprve třeba vyjasnit, zda třetí osoba jednala jako zástupce účastníka řízení.

[5] Stěžovatel má za to, že pokud na podání chyběl podpis, nebo pokud chyběla plná moc, měly správní orgány podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat podatele k odstranění vady podání. V daném případě jde o situaci, kdy byl úkon zjevně činěn za jiného. Stěžovatel souhlasí s krajským soudem, že správní orgány nejsou povinny domýšlet si obsah podání. V nynější věci však bylo z podání na první pohled patrné, že jde o odvolání stěžovatele podané třetí osobou, která za něj jedná. Bylo proto třeba pouze vyjasnit, zda je k tomu oprávněna. Podatelem, tedy osobou, která podání činí, je přímo účastník řízení, i když za něj jedná zástupce. Pouze v případě, že nepředloží plnou moc, je možné za jednateli považovat samotného zástupce. Vymezení podatele podle správního řádu je tedy správně naplněno uvedením jména účastníka řízení, nikoli zástupce; jméno zástupce je fakultativní údaj.

[6] Podání ze dne 11. 4. 2023 bylo učiněno datovou schránkou a uplatnila se na něj fikce podpisu R. J. Stěžovatel nepovažuje za přílehlavý závěr krajského soudu, že v případě, že v podání je obsažen jednoduchý elektronický podpis (napsané jméno) jiné osoby než té, pro kterou je zřízena datová schránka, k podání nelze přihlížet. Tento názor by vedl k absurdním závěrům a k nepřihlížení prakticky ke všem podáním činěným v zastoupení. Byť tento závěr vyplývá ze stanoviska pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Plsň 1/2015, jeho aplikaci pro správní řízení vyloučil Nejvyšší správní soud (NSS) v rozsudku ze

pokračování

dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30. Stěžovatel nesouhlasí s tvrzením krajského soudu, že tento rozsudek je nepřesný. NSS v něm naopak uvedl, že je-li z datové schránky třetí osoby odesláno podání účastníka řízení, aniž by tato třetí osoba byla „konstatována zmocněncem“, jde o formálně bezvadné podání. Nelze přijmout závěr krajského soudu, že by přiložení či nepřiložení plné moci rozhodovalo o splnění formy podání.

[7] Podle stěžovatele se krajský soud odchýlil od závěrů rozsudku NSS č. j. 6 As 22/2018-30. Pokud by se však NSS ztotožnil s argumentací krajského soudu, domnívá se stěžovatel, že půjde o otázku dosud kasačním soudem neřešenou.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že spornou právní otázku judikatura NSS opakovaně řešila a napadený rozsudek je s ní v souladu. Žalovaný také vyslovil výhrady vůči procesní pasivitě stěžovatele v průběhu správního řízení. Jeho postup proto žalovaný považuje za úmyslné vytváření procesní pasti a ve svém důsledku by jej bylo možné považovat za zneužití práva nepožívající soudní ochrany. Stěžovatelova kasační stížnost podle žalovaného nepřipustně opakuje žalobní argumentaci.

[9] V replice stěžovatel nesouhlasí se závěrem, že právní otázku judikatura vyřešila. Žalovaným uváděné rozsudky NSS se totiž týkají pouze podání učiněných e-mailem bez zaručeného podpisu a nevyjadřují se k nyní posuzované otázce. S odkazy na stanovisko sp. zn. PlsN 1/2015 se již stěžovatel vypořádal. Stěžovatel také nepovažuje svůj postup za zneužití práva. Zopakoval, že o Velikonocích byl v zahraničí, a proto požádal kamaráda, aby podání zaslal ze své datové schránky. Následující den stěžovatel podání doplnil ze své datové schránky. Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, že by pouze opakoval svá žalobní tvrzení; naopak v kasační stížnosti reaguje na argumentaci krajského soudu.

[10] V doplňujícím vyjádření stěžovatel na podporu svého právního názoru odkázal na rozsudek NSS ze dne 5. 8. 2022, č. j. 10 As 346/2021-38, a nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2022, sp. zn. III. ÚS 2373/21. Krajský soud podle stěžovatele rozhodl v rozporu s těmito rozhodnutími i rozsudkem NSS č. j. 6 As 22/2018-30.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná.

[12] Pokud jde o otázku přípustnosti kasační stížnosti, NSS neshledal, že by stěžovatel pouze opakoval své žalobní námitky a nereagoval na argumentaci krajského soudu, jak namítá žalovaný (k takové situaci srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Naopak, stěžovatel v kasační argumentaci podrobně rozebírá posouzení věci ze strany krajského soudu a s jeho závěry konkrétně polemizuje. Kasační stížnost proto není nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

[13] Kasační stížnost je důvodná.

[14] Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo

trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

[15] Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

[16] Podle § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.

[17] Podle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.

[18] NSS má ve shodě se stěžovatelem za to, že krajský soud i žalovaný nesprávně posoudili podání ze dne 11. 4. 2023 podané z datové schránky třetí osoby.

[19] Za stěžejní lze považovat skutečnost, že krajský soud odmítl na věc aplikovat závěry rozsudku NSS č. j. 6 As 22/2018-30, neboť jsou nepřesné a byly vysloveny za jiných skutkových okolností (bod 25 rozsudku krajského soudu). S tímto hodnocením se však NSS neztotožnil.

[20] Kasační soud se v rozsudku č. j. 6 As 22/2018-30 zabýval situací, kdy bylo odvolání ve věci přestupku fyzické osoby správnímu orgánu zasláno z datové schránky právnické osoby, která však neprokázala oprávnění danou fyzickou osobu zastupovat. Proto bylo toto odvolání odmítnuto jako nepřípustné (bod 2 citovaného rozsudku).

[21] NSS v tomto rozsudku mj. zdůraznil, že určení toho, komu je určité podání přiřitatelné, má přednost před dalšími navazujícími procesními kroky (bod 13). Dále uvedl, že je-li prostřednictvím datové schránky číněno podání osoby odlišné od majitele této datové schránky, musí být elektronicky podepsáno, resp. musí přistoupit další okolnosti k doložení toho, že takové podání je učiněno jménem subjektu odlišného od majitele datové schránky, aby mělo příslušné právní účinky ve prospěch této třetí osoby (bod 15). NSS se také vyjádřil k aplikovatelnosti závěrů stanoviska sp. zn. PlsN 1/2015 ve správním řízení. Uvedl, že na rozdíl od právní úpravy regulující občanské soudní řízení a na věc dopadajících závěrů

pokračování

Nejvyššího soudu v tomto stanovisku správní řád nestanoví, že k takto „vadnému“ podání (které neobsahuje příslušný podpis, jelikož bylo zasláno z „cizí“ datové schránky) se nepřihlíží. NSS se proto ztotožnil s postupem žalovaného, který v návaznosti na nedoložení plné moci na výzvu správního orgánu toto odvolání zamítl jako podané někým zjevně neoprávněným (bod 18).

[22] NSS na rozsudek č. j. 6 As 22/2018-30 navázal v rozsudku ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024-27, v němž se zabýval odporem proti příkazu podaným z datové schránky odlišné fyzické osoby než obviněného z přestupku. Závěry v něm přijaté jsou klíčové pro řešení nyníjší věci, neboť jsou přenositelné i na posouzení podání ze dne 11. 4. 2023.

[23] V rozsudku č. j. 6 As 20/2024-27 NSS konstatoval, že z odporu výslovně neplynulo, že je podáván zmocněncem, ani takové zmocnění nebylo doloženo (bod 34). Zároveň však kasační soud uvedl, že i s přihlédnutím k základním zásadám činnosti správních orgánů nebyl tehdejší žalovaný oprávněn toto podání ponechat bez reakce (bod 35). Jestliže byl obsahem datové zprávy doručené žalovanému soubor označený jako odpor proti jednoznačně identifikovanému příkazu, který obsahoval osobní údaje přestupce, jenž je odlišnou osobou od držitele datové schránky, z níž byla zpráva odeslána, nabízí se úvaha, že se jedná o odpor podaný v zastoupení držitelem datové schránky (bod 36).

[24] Takto podaný odpor trpěl vadou podání v podobě absence průkazu zastoupení, netrpěl však nedostatkem formy podání, pro který by musel být doplněn či potvrzen ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Bylo proto na tehdejším žalovaném, aby přistoupil k výzvě podle § 37 odst. 3 správního řádu a objasnil, zda byl odpor podán v zastoupení, či nikoli; nebyl však oprávněn k takovému podání nepřihlížet (bod 37 citovaného rozsudku).

[25] O obdobnou situaci jde i nyní. Z blanketního odvolání, které bylo zasláno dne 11. 4. 2023 z datové schránky R. J., sice výslovně neplyne, že je podáváno touto osobou jako zmocněncem. S ohledem na to, že toto odvolání přesně identifikovalo, jaké věci se týká, jakož i osobu stěžovatele včetně adresy a data narození, nabízela se stejně jako ve věci sp. zn. 6 As 20/2024 úvaha, že jde o odvolání podávané v zastoupení. NSS proto nesouhlasí se závěrem krajského soudu, podle něhož podání ze dne 11. 4. 2023 „*neobsahuje ani náznak toho, že by žalobce kdokoliv zastupoval*“ (bod 32 rozsudku krajského soudu).

[26] Jestliže žalovaný nepřistoupil v souladu s výše uvedenými judikaturními závěry, od nichž NSS nemá důvod se odchýlovat, v návaznosti na takové podání k ověření, zda podání ze dne 11. 4. 2023 bylo učiněno v zastoupení stěžovatele, či nikoli, a místo toho bez dalšího uzavřel, že jde o podání, které nebylo způsobilé doplnit, resp. potvrdit odvolání podané e-mailem dne 2. 4. 2023, dopustil se nesprávného právního posouzení věci, resp. nesprávného procesního postupu.

[27] Krajský soud tyto závěry žalovaného aproboval. Jeho právní názor o nedostatku formy podání ze dne 11. 4. 2023 vyšel ze stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. Pls 1/2015, ačkoli jeho aplikovatelnost ve správním řízení NSS již dříve vyloučil v rozsudku č. j. 6 As 22/2018-30, což ostatně krajský soud uznal (bod 25 rozsudku krajského soudu). Pokud krajský soud spatřuje relevantní skutkovou odlišnost obou věcí v tom, že ve věci sp. zn. 6 As 22/2018 bylo podání přičítáno majiteli datové schránky (taktéž bod 25), pomíjí

klíčovou skutečnost, že k tomu došlo až v návaznosti na marnou výzvu k předložení plné moci, jež by dokládala zmocnění majitele datové schránky zastupovat tehdejšího žalobce (body 2 a 18 rozsudku č. j. 6 As 22/2018-30). V nynější věci však k žádnému pokusu o ověření existence zastoupení nedošlo, přestože k němu dojít mělo. Nebylo tedy vůbec postaveno najisto, komu má být podání ze dne 11. 4. 2023 přičítáno.

[28] Kasační soud se nemíní odchýlit od výše popsané judikatury také s přihlédnutím k tomu, že jí vyžadovaný postup je vstřícnější ve vztahu k přístupu k soudní a jiné právní ochraně (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). K tomu lze odkázat na stěžovatelem citovaný náleze Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2022, sp. zn. III. ÚS 2373/21, jakož i na další judikaturu Ústavního soudu i soudu kasačního, z níž vyplývá, že v pochybnostech je obecně třeba přiklonit se k řešení, které zachovává právo na přístup k soudu (náleze Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. IV. ÚS 393/2000, usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, body 14 až 16, či rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2005, č. j. 1 Afs 86/2004-54, č. 792/2006 Sb. NSS). Byť v nyní projednávané věci nedošlo zamítnutím odvolání pro opožděnost k bezprostřednímu odepření soudní ochrany, měl nesprávný postup žalovaného za následek odepření meritorního projednání stěžovatelova odvolání a v důsledku zásady vyčerpání řádných opravných prostředků (§ 5 s. ř. s.) i odepření možnosti věcného projednání stěžovatelovy věci před správním soudem.

[29] Kasační soud ve shodě se stěžovatelem nepovažuje za přílehuovou ani judikaturu zmiňovanou žalovaným (rozsudky NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, č. 2041/2010 Sb. NSS, a ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 As 193/2020-30), neboť se týká podání činěných prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu a nezbytnosti jejich doplnění či potvrzení ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Ani v jednom z uvedených rozhodnutí však NSS neposuzoval povahu a případné vady podání činěného prostřednictvím datové schránky, či se nevěnoval otázce, jak postupovat ve vztahu k podání zaslanému z datové schránky třetí osoby. Nemohou proto napomoci při řešení otázky, která je klíčová v nynější věci. Naopak skutečnost, k níž se primárně vyjadřují, tedy nezbytnost doplnění či potvrzení podání zaslaného e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu, stěžovatel ve své argumentaci nezpochybňoval.

[30] Za této procesní situace nepovažuje NSS za nezbytné zabývat se postupem stěžovatele v průběhu správního řízení, na který žalovaný odkazoval ve vyjádření ke kasační stížnosti. Rovněž ve vyjádření ke kasační stížnosti se pak poprvé objevuje argument žalovaného, že stěžovatelův procesní postup představuje zneužití práva a úmyslné vytváření procesních pastí. Rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání ani rozsudek krajského soudu se o žádná tvrzení o zneužití práva neopírají, stejně tak ani ve vyjádření k žalobě žalovaný zneužití práva ze strany stěžovatele nenamítal. Platí přitom, že nedostatky odůvodnění svého rozhodnutí nemůže správní orgán odstraňovat v kasační stížnosti či ve vyjádření k žalobě nebo kasační stížnosti (rozsudky NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Jestliže tedy nosné důvody rozhodnutí žalovaného ani krajského soudu nejsou založeny na závěru o zneužití práva ze strany stěžovatele, nemůže se touto otázkou zabývat ani NSS, nadto poprvé až v řízení o kasační stížnosti.

pokračování

[31] Žalovaný tedy v dalším řízení ověří, zda bylo podání ze dne 11. 4. 2023 zaslané z datové schránky R. J. učiněno v zastoupení stěžovatele, či nikoli, a v návaznosti na to opětovně v souladu se závěry vyslovenými v tomto rozsudku posoudí včasnost, případně přípustnost odvolání, resp. povahu jednotlivých podání, která v dané věci obdržel.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Kasační stížnost je důvodná, proto NSS podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil rozsudek krajského soudu. Zároveň NSS v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného, neboť krajský soud by musel učinit totéž, a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem NSS (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[33] S ohledem na tento procesní postup NSS rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti i řízení před krajským soudem (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. má stěžovatel právo na náhradu nákladů řízení, neboť byl ve věci úspěšný. Neúspěšný žalovaný naopak právo na náhradu nákladů řízení nemá.

[34] Náhrada nákladů řízení příslušející stěžovateli se skládá ze:

- soudních poplatků v celkové výši **8 000 Kč** (3 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost);
- náhrady za zastupování advokátem Mgr. Davidem Smrčkou v řízení o žalobě v rozsahu tří úkonů právní služby spočívajících v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu žaloby ze dne 5. 7. 2023 a sepisu repliky ze dne 16. 8. 2023 [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024]. V souladu s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 advokátního tarifu jde o 3 x 3 100 Kč, tedy 9 300 Kč. K tomu je třeba podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu připočíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč, tedy **celkově 10 200 Kč**. Mgr. David Smrčka nebyl v rozhodnou dobu plátcem daně z přidané hodnoty;
- náhrady za zastupování advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou v řízení o kasační stížnosti v rozsahu čtyř úkonů právní služby spočívajících v převzetí a přípravě zastoupení (NSS při duplicitním přiznání náhrady za tento úkon právní služby přihlédl k tomu, že nová zástupkyně převzala věc poté, co původní zástupce pozastavil výkon advokacie), sepisu doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 12. 2023, repliky ze dne 2. 2. 2024 a vyjádření ze dne 11. 3. 2024 [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024] ve výši 4 x 3 100 Kč spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 4 x 300 Kč, tedy **celkově 13 600 Kč**. Ani Mgr. Rebeka Moťovská Židuliaková není plátkyní daně z přidané hodnoty.

[35] Žalovaný je tedy povinen nahradit stěžovateli náklady řízení v celkové výši **31 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Ve vztahu k náhradě nákladů řízení o žalobě je současná zástupkyně stěžovatele jen platebním místem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu